

който са допращава на Римлянкытъ, или отъ тѣзи които прилича на Геркынитъ? Тако ми боговетъ! възможно ли е да новѣрва нѣкой че свободата съединена съ добродѣтеля е възможна само за мъжътъ? защо робството което васъ мъжътъ убива, трѣба да е за насъ като нѣкой спасителенъ методъ? Е! вѣрвайте ма, много сж сбъркали мъжътъ дѣто сж повѣрвали че женската природа, различна ако щете, но никѣкъ не подолна, изысквала, е закони забранителны на развитието на ума ѝ; сбъркахъ мъжътъ и тѣзи грѣшка докарала е найгорчивы слѣдствія на сждбата имъ. Тѣй като узаконихъ да ли не повредихъ самытъ си сынове които са отхранвать отъ женытъ? да ли не повредихъ на мъжътъ имъ които иматъ нужда отъ пріятелството и нѣкога отъ съвѣтытъ имъ?

Тукъ Иона пресѣче приказката си и са причерви. Тя са оплаши да не бы въсторгътъ ѝ да е излезъль изъ границытъ си, и въ тѣзи минута толкъсь не ся плашаше отъ строгаго Арбака, колкото отъ привѣтливаго Главка, защото тя го обичаше, а съгражданытъ му не позволявахъ нито на най-почтеннытъ жены таквази свобода, каквато имахъ Италянкытъ. Заради туй ти са твърдъ много зарадна като чу той да ѝ отговарѣж распаленъ.

— Дано да опазишъ за сѣкоги тѣзи идеи непоклатены въ сърцето си, Иона; и чистото ти сърце да ти бжде сѣкоги рѣководитель! О колко щѣше да е благополучна любезната Гръция ако допущаше на непорочнытъ си жены богатството на умственнытъ прелести, съ които са прославихъ други развратны жены. Не е праздно нѣщо личната свобода, нито е бесполезно съкровището на познанията, до когато женскійтъ полъ ще насърча бранителитъ на отечеството и честолюбieto на ученытъ.

— Арбакъ мълчеше като си прекарваше презъ умъ че не е въ интереса му нито чувствата на Главка да одобри, нито идентъ на Иона да осжда. Малко подиръ туй Главкъ си отиде, като поздрави учтиво кумира на сърдцето си. Тогази Арбакъ, като си помѣсти стола по-близо до Иона, заприказва ѝ съ сладкъ и тихъ гласъ и съ туй прикрываше искусно лукавството и звѣрството на характера си.

— Никога, любезна дѣщи, (позволи ми тѣй да та нарека), никога не ми е минувала презъ ума идеята да желяжъ да ограничѣж свободата, която умѣешъ да употребявашъ въ своя полза, но тя при сичко че незаминува, какъто забълъжихте, свободата на женытъ въ Римъ, трѣба да са придружава отъ голѣмо вниманіе, особенно когато са намѣрвашъ предъ неженены момцы. Нека ся покланя предъ краката ти множеството на пріятны и веселы чловѣцы, тѣй сжщо и мѣ-